

נר מצוה

י"ד נאבא דלמי

צב א מיי פ"ח ס"א
מטמא משכב ומשכב
ס"א

צב ב מיי פ"ח ס"א
אריה כולל ס"ב
ס"ב נאבא ק"א ס"ב
י"ד ס"ב ק"א ס"ב
ס"ב

צד א מיי ס"א ס"ב
ס"ב

צד ב מיי ס"א ס"ב
ס"ב

הירוק עקביא בן מהללאל מטמא. האי ירוק הייט כחמורג ולא ירוק ככרתי דלן זה טעה לארומית והכא ירוק בן הוא כדלמך בלולב הגזול (סנה דף נה וס) ירוק ככרתי מכלל דסמך ירוק לאו הכי הוא : (א) **לית** ליה פירוש ליה ליה ד' דווקא אלא נפקא ליה החמישי מקרא אחרינה : **ירך** רבי מאיר לשיטת עקביא בן מהללאל וסימא חיהמה ואל לקמן בפ' בעת טהרה (ג) גבי סדי משכב ומשכב האחרון כעליון משכב ר' מאיר לפי שמעלימותם הם אחדים לנס ירוק אלא ליה ליה דטאר וגרזה דהא מיייר מדרבנן וכן מוכח מדקאמר נתי דפי משכבת כהם אמנא לא מטמא הכי דחויא ירוק מגופה המטמא ויש לרעהו ולשלוט כי חויא מגופה מטמא מדלריה וימא כי משכבת אמנא לא מטמא דלן רגילות לנאח דסירוק מגופה ויש לתלות דמשמא אלא לו שמה דס ירוק לאו דווקא נקב אלא כלומר דס שהוא טהור לכ"ע מעלימותם לנס אחים אי גמי עיקר טעמא דר"מ כמעמא אחרינה דקאמר יוס טעמא טו פטרס לאתן כעמא וטעמא קמא נקב לרבנן :

כתיב הכא שלחך פרסם. ואל"ת ה"מ דס סאבא טמאה בו כדמשמע קרא כפרדסם שהא נעול קן בנה ישראל טעלות פתחיון מליקן לבעליה בני נחון בן אבן דס ירוק שהוא טהור לא ויה ומשמע דלא פליגי אלא כדסירוק ג' אבן כדס נדה מוח ל"ט דמכשיר וכיון דרבנן ליה לא ג"ס דס נדה מנא ליה ו"ל דס נדה נפקא ליה כדספספא דבבא פ' (הזורק) דקמיני מנין (ל"ט) שהא משקה נאמר כהן וסברה משקור דמיה ונאמר להן כיום האא יהיה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלים לתטאה ולגדה ויש לתמוה והכא משמע ולכ"ע דס הגדה לא הוה בכלל דס חללים ובשבת פרק חבית (דף קנ"ג) משמע דחלב האשה טמא משום דס מגופה דקמיני לא אס אמרנא בחלב האשה שמכשיר שלא לרטון שכן דס מגופה מכשיר ומפרש ר"ש דחלב היה דס תמלה כדלמרינן (ועיל דף ט') דס נעכר ונעשה חלב והכא אמרינן דל"ט דס נדה לא הוי בכלל דס חללים ל"ט חלב דווקא למר דחלב בלא מעיקר דס שבגוף דס מגופה אכל דס נדה לא ומיהו בלא הכי קשה תסם דמאי קמיהר ליה רבי עקיבא לרבנן מחמיר לני בחלב מוכדס שהחלב לרשעה סמא ומקמי לרשעה סמור ועוד למח לי קרא בפ' דס הגדה (לקמן נה) דחלב האשה חביב משקה מוכתיב ותפחה את נאח החלב והשקהו וסיפוק ליה מטעמא דדס נעכר ונעשה חלב ומיהו סוגיא דלקמן חילק למימר דלא סבר לה (ה) כרבי מאיר דדס נעכר ט' אמרנא בחלב האשה שמכשיר ט' כלומר כיון דהאשה קרא לקמן בחלב שמכשיר לכל הפחות לרטון דין הוא שיכשיר גם שלא לרטון כיון דחויקן גבי אשה בשום מקום דמכשיר שלא לרטון כמו דס מגופה אכל בתיא א"ג דחלב מוכשיר לרטון ותפחה את נאח החלב נעכר כק"ל לא חכשיר שלא לרטון כיון דלא חשכו בתיא מדי דמכשיר שלא לרטון עדס מגופה טהור אמר להם מחמיר לני בחלב מוכדס שהחלב לרטון עמא קן דמה לרשעה עמא אלא דחוי חלב האשה דמטמא משום דמסקה נמור הוא וכ"ש חלב בתיא דליהו ספי משקה דמוחזר לקמיני וגדולים אמרנו לו כלי ימים ועגבים לקמיני ועגבים ואלא לרטון טהור והשאה לא קשה מרס הגדה דשפיטא דלא הוי בכלל דס חללים ולקמן בעמא דס הגדה דאמכמא בעלמא נעמא :

לחלות. מ"ק סגרי ה' דמיס טמאין דחוי ודחך ספיטא ונ"ה טהורין ממש היינו ח"ק. דלמך ה' דמיס ומו לו : יוד ר' מאיר כו'. ומטמא דס ירוק משום נדה : אמנא. על גבה : לא מטמאיהו. דמין דירוק הוא מסממא לאו מגופה אחא דלא שמיס ולא תלין בה אלא היכא דחויא מגופה דס הוא : נתי דחויא דחוייה דס ירוק מעיקרא לא מטמאיהו. משום דחיה דלאו דס הוא והיינו משום כהם כלומר כשאר דס שכתמו טמא : חטמא משום משקה. כדוקה ומי רגליה אס נוגעין בו ארס וכלים וטהרות בלחמו דס ירוק שרמחה בימי מדוחה שהיתה נדה מדס דחוס ואמאי מטהרימו לגמרי : שמתעגל וירצא. שמתחלק תמלה וחס"כ יולא לאפוקי דין בין טמא בין טהור כשהוא בלא נטף ויולא ראשון ראשון : להוי במשקה להכשיר דרעיה. שסגינע שכן כתיב ויטמא ויחמא מטהרימו לגמרי : דס חללים ישתה. דס שגפס ויולא בו קרי משקה ולענין הכשר נענין משקה דכתיב (ויקרא ח) ואשר יבא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישחה כלומר אוכל ומשקה אשר ישחה יבא על האוכל והכי מוקמינן לה בפסחים (דף טו) : אלפיה בג"ש. להכשיר את הרעיה : שלחך. דס מדוס השלם מן האש : פרדס ומורס. כפרדס זה שהוא נעול להשמר קן מדי-גנות ישראל נעולות פתחיון בימי נדוחן מהחוק לבעליהם עס פרי מגדים היינו בניס. וכתיב שילוח בניס מה מים מכשירין אף דס מדוס מכשיר : אין אדם דן ג"ש מעצמו. אלא"כ קבלה מרבו הל"מ דלמנא קרא למילמא אחרימי ליטטירין : שור. דמו אדוס כדלמך כסדר יומא (דף טו) האי שור והאי סומק : דס שפיטא משמנה והולך : צפור חיה. דס היולא מלפור מי ע"י מכה : או דלמא לאפוקי כרוש. והאי היה לשון בריחה הוא : הרגה מאכולת. אשה הרוחה כהם כגדה אס הרגה מאכולת מולה בה. ואי קשיא הא שיעור כהם כגרים ועד ומאכולת כלי האי לא הוי כדלמך כפירוקי. נענין כגרים ועד לאפוקי מדס מאכולת לא קשיא היא לרי מנינא כן אטניגוס הא לרבנן כפרק הירוחה כהם (לקמן דף טו) דלא נעי האי שיעור : מאי לאו מאכולת דכולה גופה. אלמא כל מאכולת דומה לם נדות ואת אמרנא דס מאכולת של ראש הוא דמי לרס מדוס אכל דשאר הגוף לא : דמי ורדינאה. נאה כורד ונתיבין (דף טו) קרי ליה למי שפיר נאה. ל"ה ורדינאה מקוס הוא ששמו ורדינא בעירובין (דף טו) : תולה. כחמה : בבנה ובבעלה. אס יש בהן מכה שמה נטף עליה כשוכבין יחד. אלמא דס בנה ובעלה דומה לרס נדות : שלא נשא : אלא בעלה. הא נשוי קאי : ותלה רבי מאיר. דס כשוי בקילור

בשלמא בנה משכבת לה. הוא : רב נחמן. אממני 1 י"י : טמא לו כל משקה. בקילור

לחלות. מ"ק סגרי ה' דמיס טמאין דחוי ודחך ספיטא ונ"ה טהורין ממש היינו ח"ק. דלמך ה' דמיס ומו לו : יוד ר' מאיר כו'. ומטמא דס ירוק משום נדה : אמנא. על גבה : לא מטמאיהו. דמין דירוק הוא מסממא לאו מגופה אחא דלא שמיס ולא תלין בה אלא היכא דחויא מגופה דס הוא : נתי דחויא דחוייה דס ירוק מעיקרא לא מטמאיהו. משום דחיה דלאו דס הוא והיינו משום כהם כלומר כשאר דס שכתמו טמא : חטמא משום משקה. כדוקה ומי רגליה אס נוגעין בו ארס וכלים וטהרות בלחמו דס ירוק שרמחה בימי מדוחה שהיתה נדה מדס דחוס ואמאי מטהרימו לגמרי : שמתעגל וירצא. שמתחלק תמלה וחס"כ יולא לאפוקי דין בין טמא בין טהור כשהוא בלא נטף ויולא ראשון ראשון : להוי במשקה להכשיר דרעיה. שסגינע שכן כתיב ויטמא ויחמא מטהרימו לגמרי : דס חללים ישתה. דס שגפס ויולא בו קרי משקה ולענין הכשר נענין משקה דכתיב (ויקרא ח) ואשר יבא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישחה כלומר אוכל ומשקה אשר ישחה יבא על האוכל והכי מוקמינן לה בפסחים (דף טו) : אלפיה בג"ש. להכשיר את הרעיה : שלחך. דס מדוס השלם מן האש : פרדס ומורס. כפרדס זה שהוא נעול להשמר קן מדי-גנות ישראל נעולות פתחיון בימי נדוחן מהחוק לבעליהם עס פרי מגדים היינו בניס. וכתיב שילוח בניס מה מים מכשירין אף דס מדוס מכשיר : אין אדם דן ג"ש מעצמו. אלא"כ קבלה מרבו הל"מ דלמנא קרא למילמא אחרימי ליטטירין : שור. דמו אדוס כדלמך כסדר יומא (דף טו) האי שור והאי סומק : דס שפיטא משמנה והולך : צפור חיה. דס היולא מלפור מי ע"י מכה : או דלמא לאפוקי כרוש. והאי היה לשון בריחה הוא : הרגה מאכולת. אשה הרוחה כהם כגדה אס הרגה מאכולת מולה בה. ואי קשיא הא שיעור כהם כגרים ועד ומאכולת כלי האי לא הוי כדלמך כפירוקי. נענין כגרים ועד לאפוקי מדס מאכולת לא קשיא היא לרי מנינא כן אטניגוס הא לרבנן כפרק הירוחה כהם (לקמן דף טו) דלא נעי האי שיעור : מאי לאו מאכולת דכולה גופה. אלמא כל מאכולת דומה לם נדות ואת אמרנא דס מאכולת של ראש הוא דמי לרס מדוס אכל דשאר הגוף לא : דמי ורדינאה. נאה כורד ונתיבין (דף טו) קרי ליה למי שפיר נאה. ל"ה ורדינאה מקוס הוא ששמו ורדינא בעירובין (דף טו) : תולה. כחמה : בבנה ובבעלה. אס יש בהן מכה שמה נטף עליה כשוכבין יחד. אלמא דס בנה ובעלה דומה לרס נדות : שלא נשא : אלא בעלה. הא נשוי קאי : ותלה רבי מאיר. דס כשוי בקילור

בשלמא בנה משכבת לה. הוא : רב נחמן. אממני 1 י"י : טמא לו כל משקה. בקילור

הגהות הבית
(ב) ח"ט ד"ס כ"ט וס'
דלא סגרי ל"ט כ"ט
למל ק"ט פ"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
[א] ח"ט ד"ס כ"ט וס'
ל"ט פ"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
[א] ח"ט ד"ס כ"ט וס'
ל"ט פ"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
[א] ח"ט ד"ס כ"ט וס'
ל"ט פ"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
[א] ח"ט ד"ס כ"ט וס'
ל"ט פ"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
[א] ח"ט ד"ס כ"ט וס'
ל"ט פ"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
[א] ח"ט ד"ס כ"ט וס'
ל"ט פ"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
[א] ח"ט ד"ס כ"ט וס'
ל"ט פ"א :

הגהות סו"ב
רשב"ר
[א] ח"ט ד"ס כ"ט וס'
ל"ט פ"א :